

**ĐẬP TAM HIỆP,
THẾ CHIẾN
và ÔNG ĐẠO NHỎ**

CHÁNH KIẾN CƯ SĨ

2020

MỤC LỤC

CHƯƠNG I. TRƯỜNG GIANG, SÔNG DƯƠNG TỬ (YANGTZI RIVER)

TIẾT 1. GIỚI THIỆU TRƯỜNG GIANG

TIẾT 2. NHỮNG THÀNH PHỐ LỊCH SỬ DỌC TRƯỜNG GIANG

1. Tỉnh Tứ Xuyên (Sichuan) & Thành phố Thành Đô (Chengdu)
2. Thành phố Trùng Khánh (Chongqing)
3. Tỉnh Hồ Bắc (Hubei) & Thành phố Vũ Hán (Wuhan)
4. Tỉnh Giang Tô & Nam Kinh
5. Thành phố Thượng Hải (Shanghai)

CHƯƠNG II. ĐẬP TAM HIỆP

CHƯƠNG III. LUẬT NHÂN QUẢ ÁP DỤNG CHO MỘT QUỐC GIA

TIẾT 1. THẢM HỌA TỰ NHIÊN

TIẾT 2. SAU COVID 19, NỖI LO ĐẬP TAM HIỆP BỊ VỠ

TIẾT 3. SÔNG MEKONG BỊ BỨC TỬ

TIẾT 4. ĐỊA MẪU KINH CỦA TRUNG QUỐC

CHƯƠNG IV. TƯƠNG LAI THẾ GIỚI

TIẾT 1. TIÊN TRI CỦA ÔNG ĐẠO NHỎ

TIẾT 2. TIÊN TRI CỦA ABHIGYA ANAND

TIẾT 3. CƠ TẬN DIỆT & HỘI LONG HOA THEO GIÁO LÝ CAO ĐÀI.

1. Cơ tận diệt
2. Tiên tri cơ tận diệt của đức Phạm Hộ Pháp(1956)
3. Chiến tranh hạt nhân

TIẾT 4. LỜI DẶN DÒ CỦA ĐỨC PHẠM HỘ PHÁP

CHƯƠNG I

TRƯỜNG GIANG, SÔNG DƯƠNG TỬ (YANGTZE RIVER)

TIẾT 1. GIỚI THIỆU TRƯỜNG GIANG hay DƯƠNG TỬ GIANG

Trường Giang hay sông Dương Tử (扬子江, *Yángzǐ Jiāng* hay *Yangtze Kiang*) là con sông dài nhất châu Á và đứng thứ ba trên thế giới sau sông Nile ở Châu Phi, sông Amazon ở Nam Mỹ. Trường Giang dài khoảng 6.385 km. Sông chảy từ phía tây sang phía đông, từ những dòng sông băng ở cao nguyên Tây Tạng đến trung tâm tài chính Thượng Hải rồi đổ ra Biển Hoa Đông, Trung Quốc. Thông thường sông này được coi như điểm phân chia giữa hai miền Hoa Bắc và Hoa Nam Trung Quốc. Cùng với Hoàng Hà, Trường Giang là sông quan trọng nhất trong lịch sử, văn hóa, và kinh tế của Trung Quốc. Đồng bằng châu thổ Trường Giang màu mỡ tạo ra 20% GDP của Trung Quốc. Qua hàng ngàn năm, người dân đã sử dụng con sông để lấy nước, tưới tiêu, ngọt hóa, vận tải, công nghiệp, ranh giới và chiến tranh. Đập Tam Hiệp trên Trường Giang là công trình thủy điện lớn nhất thế giới. Một đoạn sông Trường Giang chảy qua các hẻm núi sâu, ở phía đông Vân Nam được công nhận là một phần của khu bảo tồn sông Vân Nam, một di sản thế giới của UNESCO. Tên gọi *Dương Tử* nguyên thủy là tên gọi của người dân khu vực hạ lưu sông này để chỉ khúc sông chảy qua đó. Các nhà truyền giáo châu Âu dùng từ **Yangtse**, **Yangtze Kiang** trong tiếng Anh để chỉ cả con sông. Con sông này mang nhiều tên khác nhau tùy theo khu vực mà nó chảy qua. Ở thượng nguồn, thuộc tỉnh Thanh Hải sông được gọi là Đà Đà hà (沱沱河), Dương Khúc hà (當曲河), Thông Thiên hà (通天河). Đoạn từ Thanh Hải chảy đến Nghi Tân tỉnh Tứ Xuyên được gọi là Kim Sa giang (金沙江). Đoạn từ Nghi

Tân đến Nghi Xương được gọi là Xuyên giang (川江). Đoạn từ Nghi Đô tỉnh Hồ Bắc đến Nhạc Dương tỉnh Hồ Nam được gọi là Kinh giang (荆江) (xưa là đất Kinh Châu). Cuối cùng, khi chảy qua khu vực Dương Châu tỉnh Giang Tô nó được gọi là Dương Tử giang (揚子江).

Trường-Giang hay sông Dương-Tử chính là biên giới giữa Bách-Việt và Hán tộc. Sông Dương Tử và sông Hoài, đều được xem là điểm phân chia giữa miền Bắc và miền Nam Trung Quốc. Theo truyền thuyết, sông Dương Tử đã được ĐẾ MINH chọn để làm ranh giới chia vùng lãnh thổ cho hai con:

- Thái tử ĐẾ NGHI, con của chánh thất là vua từ sông DƯƠNG TỬ trở về Bắc.
- Hoàng tử LỘC TỤC, con của thứ thất Long Nữ làm vua từ sông DƯƠNG TỬ trở về Nam. Lộc Tục lên ngôi xưng là KINH DƯƠNG VƯƠNG.

Kinh Dương Vương kết hôn với Long Nữ, con gái vua Động Đình và sinh ra Sùng Lãm. Sùng Lãm nối ngôi, xưng LẠC LONG QUÂN, thủy tổ người Việt chúng ta.

Trường Giang bắt nguồn từ một số nhánh ở thượng lưu thuộc địa phận các tỉnh Thanh Hải (Tây Tạng), tỉnh Tứ Xuyên (Shichuan), rồi chảy qua Trùng Khánh (Chongqing), Vân Nam, Vũ Hán (Wuhan) thuộc tỉnh Hồ Bắc (Hubei), Hồ Nam, Giang Tây. các tỉnh An Huy, Chiết Giang, và Thượng Hải (Shanghai) là cảng cuối cùng trước khi đổ ra biển Đông.

hình internet

Trường Giang là con sông dài nhất châu Á và đứng hàng thứ ba trên thế giới. Nó bắt nguồn từ tỉnh Thanh Hải (TÂY TẠNG) và chảy về phía Đông đổ ra Đông Hải, Trung Quốc.

TIẾT 2. NHỮNG THÀNH PHỐ LỊCH SỬ DỌC TRƯỜNG GIANG

Trung Quốc có hàng ngàn con sông lớn nhỏ, nhưng có hai con sông quan trọng nhất là **Hoàng Hà** và **Trường Giang** (hay sông Dương Tử). Hai con sông này đều chảy theo hướng Tây - Đông và hàng năm đem phù sa về bồi đắp cho những cánh đồng ở phía đông Trung Quốc. Hoàng Hà là nơi "sản sinh" ra nền văn minh Trung Hoa. Hoàng Hà chảy qua chín tỉnh của CHND Trung Hoa, bắt nguồn từ núi Bayan Har thuộc dãy núi Côn Lôn trên cao nguyên Thanh Tạng (Tây Tạng). Sông Hoàng Hà đổ ra Bột Hải ở vị trí thuộc tỉnh Sơn Đông. Với chiều dài 5.464 km, sông Hoàng Hà xếp thứ sáu thế giới về chiều dài. Lưu lượng nước trung bình của Hoàng Hà, chỉ bằng 1/15 của sông Trường Giang. Sông Dương Tử có tầm quan trọng nhất của lịch sử Trung Quốc do là tuyến liên kết chính giữa các khu vực. Tên gọi Dương Tử nguyên thủy là tên gọi của người dân khu vực hạ lưu sông này để chỉ khúc sông chảy qua đó. Vì được phổ biến qua những nhà truyền giáo châu Âu nên tên "Dương Tử" đã được dùng trong tiếng Anh để chỉ cả con sông (Yangtze, Yangtze Kiang). Sông Dương Tử góp phần quan trọng trong việc hình thành các nguồn gốc văn hóa miền nam Trung Quốc. Hoạt động của con người đã được phát hiện ở khu vực Tam Hiệp cách đây 27.000 năm. Nhiều thành phố lớn của Trung Quốc nằm dọc theo sông Dương Tử và đã tồn tại hàng thiên niên kỷ. Đó là:

- Thành Đô thuộc tỉnh Tứ Xuyên
- Vũ Hán, thủ đô của tỉnh Hồ Bắc
- Nam Kinh, thủ phủ của tỉnh Giang Tô
- Trùng Khánh
- Nghi Xương (Bạch Đế Thành)
- Sa Thị tức Kinh Châu cũ gắn với tên tuổi Quan Vũ thời Tam Quốc
- Thượng Hải: thủ phủ tài chính của Trung Quốc hiện đại
- Trấn Giang, Tô Châu, Vô Tích, Dương Châu

1. Tỉnh TỨ XUYÊN (Sichuan) & Thành phố THÀNH ĐÔ (Chengdu)

TỨ XUYÊN là một tỉnh nằm ở Tây Nam của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, ở thượng du của Trường Giang. **THÀNH ĐÔ** (成都; *Chéngdu*) là tỉnh lỵ tỉnh Tứ Xuyên. Thành Đô là một trong những trung tâm giao thông vận tải và giao thương quan trọng của Trung Quốc. Hơn 4000 năm trước, nền văn hóa Kim Sa (*Jinsha*) **thời kỳ đồ đồng** được thiết lập tại khu vực này. Đến thời điểm Ngũ Đại Thập Quốc, vị

hoàng đế nhà Thục thích hoa Phù Dung, vì thế ra lệnh cho dân chúng trồng hoa Phù Dung trên tường thành, đến lúc hoa nở thì Thành Đô rực rỡ bốn mươi dặm, Thành Đô cũ lại được xưng là Phù Dung Thành, tên gọi khác của Thành Đô. Trong thời **Tam Quốc**, nhà **Thục Hán** (221-263) do **Lưu Bị** thành lập đã đặt kinh đô ở Thành Đô. Tứ Xuyên có năm di sản thế giới, bao gồm ba di sản tự nhiên là **Cửu Trại Câu**, Khu bảo tồn gấu trúc Lớn; hai di sản tự nhiên và văn hóa là núi Thanh Thành; núi Nga Mi và Lạc Sơn Đại Phật.

1.1. Nga Mi Sơn (Emei Shan)

Nga Mi sơn nằm ở phía nam tỉnh Tứ Xuyên, cách Thành Đô 160km về phía tây nam, với đỉnh cao nhất là Vạn Phật đỉnh đo được 3099m. Lên tới đây không khí đã loãng, đi vài bước ta đã hụt hơi. Và khi lên đến nơi, tới Kim Đỉnh, ta đứng trên ngọn Đại Nga chót vót với một độ cao 3077m, "bao la cây cỏ khoảng trời xanh". Lý Bạch, nhà thơ đã từng leo lên Nga Mi sơn để ngắm trăng và viết về ngọn núi này như sau:

"Nga Mi cao xuất Tây Cực thiên, La phù trực dữ thanh minh tế"

(Ngọn Nga Mi cao quá trời Tây phương cực lạc, Bao la cây cỏ khoảng trời xanh).

Huyền sử chép Nga Mi sơn là trú xứ của Bồ-tát Phổ Hiền. Nếu Văn-thù Sư-lợi cõi sư tử xanh và đại diện cho trí huệ thì Phổ Hiền được trình bày ngồi trên voi trắng và đại diện cho hành động. Văn-thù và Phổ Hiền là sự hợp nhất giữa trí huệ và hành động, đại diện cho nguyên lý "tri hành hợp nhất". Vì thế mà hai vị Bồ-tát này hay được thờ tả hữu bên cạnh đức Phật. Muốn có đại trí vượt trên nhị nguyên để hiểu Tính Không thì phải có đại hạnh bao la của Phổ Hiền, trong đó cái cá thể đã bị vượt qua. Đó chính là "tất cả trong Một, Một trong tất cả", cốt lõi của Kinh Hoa Nghiêm, cái đại trí của Văn-thù Sư-lợi.

Phật quang trên đỉnh Nga Mi là hiện tượng tự nhiên, vì ánh mặt trời xạ chiếu trên sương mù mà hình thành. Phật quang bình quân mỗi năm xuất hiện hơn 70 lần, xuất hiện tương đối nhiều là khoảng 14 giờ đến 16 giờ.

hình internet

1.2. Lạc Sơn Đại Phật (乐山大佛, Leshan Giant Buddha), là tượng Phật bằng đá cao nhất thế giới.

Ảnh: ancient_iran_and_world

Từ chân núi Nga Mi có con đường số 31 đi về phía đông, cách khoảng 30km là một thị trấn nhỏ tên gọi là Lạc sơn (Leshan). Lạc sơn là chỗ tụ hội của ba con sông Mân Giang, Thanh Y giang và Đại độ Hà. Ba con sông này nhập lưu nơi đây nên chỗ này nước xoáy, sóng dữ, xưa nay ghe thuyền bị đắm rất nhiều. Công việc tạc bức tượng này được khởi đầu vào năm 713, do một nhà sư Trung Quốc là hòa thượng Hải Thông chỉ huy. Ông hy vọng rằng Phật có thể giúp làm cho nước sông êm đềm tạo thuận lợi cho tàu thuyền đi lại trên sông. Theo truyền thuyết, khi nguồn tài trợ cho công trình bị đe dọa, ông đã tự khoét mắt để tỏ lòng mộ đạo và sự ngay thẳng của mình. Công việc này chỉ được các môn đồ của ông hoàn thành sau 90 năm. Khu vực Nga Mi sơn với phong cảnh đẹp, bao gồm cả khu vực có Lạc Sơn Đại Phật đã được liệt kê trong danh sách của UNESCO như là di sản thế giới kể từ ngày 6 tháng 12 năm 1996. Với chiều cao 71 mét, bức tượng mô tả **PHẬT DI LẶC** (Maitreya)

đang ngồi với hai tay đặt trên đầu gối. Lạc Sơn Đại Phật là tượng Phật bằng đá cao nhất thế giới. Bức tượng có tổng chiều cao khoảng 71m. Trong đó, phần đầu cao 15m, vai rộng 28m, lông mày dài 5,5m, mũi cao 6m, tai dài 7m. Mỗi bàn chân Phật dài 11m, rộng 8,5m đủ diện tích cho hơn 100 người ngồi. Đỉnh đầu có 1.021 búi tóc và móng tay nhỏ nhất cũng đủ lớn để có thể đủ cho một người ngồi vào.

Hai bên tượng Phật có hai Hộ pháp, cao khoảng 16 m, rộng khoảng 6 m, thân mặc chiến bào, tay cầm pháp khí. Người dân trong khu vực này nói rằng: "sơn thị nhất tọa Phật, Phật thị nhất tọa sơn" ("*Núi là Phật và Phật cũng là núi*").

Sau khi tượng hoàn thành tàu bè không còn bị đắm. Nhiều người cho rằng Di-lặc mà nhìn ra sông thì dòng sông được nguồn ân phước vô tận. Người Trung Quốc ưa nói "Lên Nga Mi đánh lễ Phổ Hiền, xuống Lạc sơn tham bái Di-lặc". Ngày xưa tượng Đại Phật này có thêm một tòa lầu đài cao 13 tầng che chở bức tượng, gọi là Đại tượng các, nhưng đã bị hủy cuối đời nhà Minh. Thế nhưng mưa gió bao thế kỷ không hề hấn gì đến tượng Di-lặc bằng đá, có chăng là trên đầu, vai, tay áo của tượng rêu phong đã bám xanh rì.

1.3. Núi Thanh Thành: Cách Thành Đô 16km về hướng tây là một ngọn núi có 37 đỉnh với rải rác nhiều đền đài của Đạo giáo. Nơi đây, vào những năm đầu công nguyên có một đạo sĩ tên là Trương Đạo Lăng (sinh năm 34 - mất năm 156) thành lập Đạo giáo. Ông là người sáng lập Thiên Sư Đạo (Chính Nhất Đạo) đời Đông Hán. Tương truyền đời Hán Thuận Đế (năm 142), ông đã gặp Lão Tử giáng lâm, được Lão Tử truyền thụ "Thái Bình Động Cự Kinh". Ông soạn ra sách "Đạo thư" gồm 24 thiên để làm cơ sở căn bản giáo lý của "Thiên sư đạo". Giáo lý của Thiên sư đạo dựa vào tư tưởng của Lão Tử, phối hợp với bói toán chú thuật làm phép chữa bệnh giúp dân. Vì mỗi khi chữa bệnh, đạo sĩ được lễ tạ năm đấu gạo nên đạo này còn được mệnh danh là "Ngũ Đấu mễ". Trương Đạo Lăng được xem là tiền bối của các đạo gia xuất chúng của Trung Quốc như Lã Động Tân (796-996), Vương Trùng Dương (1112-1170). **Toàn Chân đạo** (全真道), hay **Toàn Chân giáo** (全真教) (nghĩa là *giáo phái toàn hảo, giáo phái chân lý toàn thể*) là tên một giáo phái của Đạo giáo do đạo sĩ Vương Trùng Dương sáng lập. Vào đời nhà Kim, Vương Trùng Dương (tự là Doãn Khanh) gặp tiên Lã Động Tân tại trấn Cam Hà, được truyền cho khẩu quyết luyện đan

là Toàn chân. Ý nói bảo toàn tam bảo (toàn tinh, toàn khí, toàn thần) hội tụ trung cung, kim đan thành tựu. Từ khẩu quyết luyện đan, Vương Trùng Dương chọn tên của giáo phái là Toàn Chân đạo. Tôn chỉ của Toàn Chân giáo là quên mình phục vụ xã hội cứu giúp chúng sinh, tôn trọng sự thật, hướng đến chân lý (toàn chân) nên nhân dân rất kính trọng. Nhóm bảy đạo sĩ học trò của ông được gọi là Toàn Chân thất hiệp.

1.4.Thi tiên Lý Bạch:

Tứ Xuyên còn được xem là quê hương của Lý Bạch, một trong những thi hào vĩ đại nhất của Trung Quốc. Ông sinh năm 701 tại Tây Vực, Do dòng mẹ là người Tây Vực, ông hết sức cường tráng, mười lăm tuổi đã rèn kiếm, tự cho là "sức địch nổi muôn người". Ông nhận Tứ Xuyên là quê hương, viếng Thành Đô thăm đền Vũ Hầu, viếng Bạch Đế thành khóc Lưu Bị, lên núi Thanh Thành đọc sách nhớ Trương Đạo Lăng. Ông lên cả núi Nga Mi bên bờ Mân Giang để ngắm trăng, nghe Thục Tăng Tuấn đàn cầm. Nga Mi là ngọn núi cao hơn 3100m, trên đó dưỡng khí đã loãng. Lên đó để ngắm trăng nghe đàn hẳn phải là người có sức của lực sĩ. Nhưng Lý Bạch không phải nổi danh vì sức khỏe mà ông để lại cho đời một nhân cách vô song và gần 20.000 bài thơ hay.

1.5.Thi thánh Đỗ Phủ:

Nếu Lý Bạch là "Tiên thơ" thì Đỗ Phủ là "Thánh thơ". Đỗ Phủ cũng dừng bước rất lâu tại Tứ Xuyên. Ông sinh năm 712, thua Lý Bạch 11 tuổi. Năm 744 ông gặp Lý Bạch tại Lạc Dương. Mùa thu năm sau hai người chia tay không bao giờ gặp nhau nữa nhưng tình bạn gắn bó suốt đời. Đời ông khi làm quan, khi bị cách chức, khi chịu loạn lạc, rất nhiều cay đắng. Ông nghèo tới mức có lúc phải đi lượm hạt dẻ, đào hoàng tinh cho con ăn. Năm 48 tuổi, Đỗ Phủ đưa gia đình về Thành Đô, dựng nhà trên hai mẫu đất hoang bên bờ Hoãn Hoa, viết thư xin bè bạn các loại hoa để làm thành "Thành Đô thảo đường".

Đạo, Thơ và Thiên, đó là ba suối nguồn tâm linh quan trọng nhất của học thuật Trung Quốc. Còn ảnh hưởng của Đạo giáo lên Thiên tông cũng là điều rất rõ. Thiên chủ trương trở về với tự nhiên, "tâm bình thường là đạo", vì vậy mà rất gần với Đạo giáo. Thiên Trung Quốc là sự phối hợp hài hòa giữa giáo lý của các thiên tài tôn giáo Ấn Độ và cốt tủy của văn hóa Trung Quốc để trở thành một tông phái độc lập, nhất là sau Lục Tổ Huệ Năng.

2. Thành phố TRÙNG KHÁNH

Trùng Khánh (重庆市; *Chóngqìng shì*) là một thành phố lớn ở Tây Nam Trung Quốc và là một trong bốn thành phố trực thuộc trung ương tại Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa khi tách ra khỏi tỉnh Tứ Xuyên. Giản xưng chính thức của Trùng Khánh là "Du" (渝). Chữ này lấy từ tên cũ của sông Gia Lăng, là sông Du Thủy. Tại huyện Vu Sơn của Trùng Khánh, người ta đã phát hiện ra xương hàm và răng của một giống người nguyên thủy, được gọi là người Vu Sơn (*Homo erectus wushanensis*), cho thấy rằng cách đây từ hơn 2 triệu năm, khu vực Trùng Khánh đã có loài người sinh sống.

Trùng Khánh nằm trên khu vực chuyển tiếp giữa cao nguyên Thanh-Tạng và đồng bằng Trường Giang. Trùng Khánh giáp với Hồ Bắc và Hồ Nam ở phía đông, giáp với Quý Châu ở phía nam, tây giáp Tứ Xuyên, phía bắc giáp Thiểm Tây. Trùng Khánh có một khu vực thành thị lớn, vùng đồi núi lớn, vùng lòng hồ chứa Tam Hiệp lớn. Khu vực đô thị lõi của Trùng Khánh nằm ở nơi hợp lưu giữa sông Gia Lăng và Trường Giang. Trường Giang chảy từ tây sang đông, chiều dài đoạn chảy trên đất Trùng Khánh là 665 km. Trường Giang chảy xuyên qua ba nếp lồi của dãy núi Vu Sơn, hình thành nên Cù Đường Hiệp, Vu Hiệp và Tây Lăng Hiệp, tức Trường Giang Tam Hiệp.

Thời Tam Quốc, Trùng Khánh thuộc nước Thục Hán, hiện trên địa bàn thành phố vẫn còn nhiều di sản của thời kỳ này, trong đó có Bạch Đế thành và Trương Phi miếu. Sau khi Thục Hán thất bại trước Đông Ngô trong trận Di Lăng, Lưu Bị phải lui về Bạch Đế thành rồi mất ở đó.

3. Tỉnh HỒ BẮC- Thành phố VŨ HÁN

Hồ Bắc (湖北; Húběi), là một tỉnh ở miền trung của Trung Quốc. Thủ phủ là VŨ HÁN (Wuhan). Tên Hồ Bắc ám chỉ về vị trí của tỉnh này nằm ở phía bắc của hồ Động Đình. Tỉnh Hồ Bắc có các thành phố lớn: Vũ Hán, Nghi Xương, Trương Dương. Tỉnh này có đập Tam Hiệp vào hàng lớn nhất thế giới tại Nghi Xương ở phía tây. Tỉnh Hồ Bắc từng là tâm điểm của đại dịch COVID-19 tại Trung Quốc. **Vũ Hán** là vùng đô thị bao gồm 3 khu: Vũ Xương, Hán Khẩu và Hán Dương. Năm 223 được xem là năm thành lập Vũ Hán. Hoàng Hạc lâu được xây dựng trên khu Vũ Xương của sông Dương Tử.

Thôi Hiệu (崔颢), một nhà thơ nổi tiếng thời nhà Đường, đã thăm ngôi làng và viết bài thơ "Hoàng Hạc Lâu" nổi tiếng vào thế kỷ VIII. Hoàng Hạc Lâu có lẽ là bài thơ Đường được nhiều người Việt dịch nhất. Sau đây là một số bản dịch từ lâu phổ biến:

HOÀNG HẠC LÂU

Tích nhân dĩ thừa hoàng hạc khứ
Thử địa không dư Hoàng Hạc lâu
Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản
Bạch vân thiên tải không du du
Tình xuyên lịch lịch Hán Dương thụ
Phương thảo thê thê Anh Vũ châu
Nhật mộ hương quan hà xứ thị
Yên ba giang thượng sử nhân sầu.

Dịch nghĩa:

LÂU HOÀNG HẠC

Người xưa cưỡi hạc vàng bay đi rồi
Đất này nay chỉ còn trơ tòa lầu Hoàng Hạc
Hạc vàng một bay không trở lại
Mây trắng ngàn năm vẫn thong thả lững lơ bay
Sông tạnh nom rõ hàng cây trên đất Hán Dương
Cỏ thơm xanh tốt trên bãi Anh Vũ
Chiều xuống, quê nhà không biết ở phương nào
Khói sóng trên sông khiến lòng buồn bã.

Hạc vàng ai cưỡi đi đâu?

Mà nay Hoàng Hạc riêng lầu còn trơ!

Hạc vàng đi mất từ xưa,

Nghìn năm mây trắng bây giờ còn bay.

Hán Dương sông tạnh cây bầy,

Bãi xa Anh Vũ xanh dày cỏ non.

Quê hương khuất bóng hoàng hôn,

Trên sông khói sóng cho buồn lòng ai?

Tản Đà

Xưa hạc vàng bay vút bóng người,

*Nay lâu Hoàng Hạc chút thơm rơi.
Vàng tung cánh hạc đi đi mãi,
Trắng một màu mây vạn vạn đời.
Cây bến Hán Dương còn nắng chiếu,
Cỏ bờ Anh Vũ chẳng ai chơi.
Gần xa, chiều xuống, đâu quê quán?
Đừng giục cơn sầu nữa sóng ơi!*

Vũ Hoàng Chương

KINH CHÂU (*Jīngzhōu*) là một thành phố thuộc tỉnh Hồ Bắc của Trung Quốc, nằm bên sông Dương Tử. Thành phố này được bao phủ bởi một hệ thống đường thủy và các hồ. Kinh Châu nằm giữa trung đoạn của Trường Giang ở đồng bằng Giang Hán. Về phía đông là thành phố Vũ Hán và về phía tây là khu vực Tam Hiệp, về phía nam là tỉnh Hồ Nam và phía bắc là thành phố Kinh Môn. Sáu ngàn năm trước, con người đã sinh sống ở Kinh Châu, tạo ra nền văn hóa Đại Khê. Thành phố cổ Kinh Châu nằm ở khu vực ngày nay là quận Giang Lăng của Kinh Châu. Kinh Châu là kinh đô của 20 vị vua trong 411 năm của nước Sở trong thời Xuân Thu và thời Chiến Quốc thuộc nhà Chu. Người ta cho rằng, thành phố được Quan Vũ cho xây dựng bằng đất vào thời kỳ Tam Quốc.

TIẾT 3. TỈNH GIANG TÔ (Jiangsu) & Thành phố NAM KINH (Nanjing)

Giang Tô nằm ở phía đông đại lục Trung Quốc. Có Trường Giang và Hoài Hà chảy qua ở phía nam và bắc. Giang Tô nằm ở vùng chuyển giao giữa miền Bắc và miền Nam Trung Quốc. Đại bộ phận **Giang Tô** là đồng bằng phù sa hạ du Trường Giang và Hoài Hà. Vào đầu thời Nhà Thanh, Giang Tô thuộc tỉnh Giang Nam, đến năm Khang Hy thứ 6 (1667), triều đình đã tách tỉnh Giang Nam thành Giang Tô và An Huy. Thời Tây Chu, tiếp xúc giữa Giang Tô và Trung Nguyên đã gia tăng. Đặc biệt là tại

nam bộ Giang Tô đã nổi lên một nước chư hầu cường thịnh là Ngô với thủ phủ đặt tại Cô Tô (nay là Tô Châu). Nước Ngô từng được nước Tấn giúp đỡ để làm một đồng minh chống lại nước Sở, về sau Ngô vương Hạp Lư của nước Ngô đã trở thành một trong Ngũ Bá thời Xuân Thu. Năm 475 TCN, Câu Tiễn tiến đánh Ngô với quy mô lớn, quân Việt bao vây đô thành nước Ngô suốt hai năm, cuối cùng nước Ngô bị nước Việt tiêu diệt. Từ đó, quân Việt hoành hành suốt dải Giang Hoài, các nước chư hầu đều công nhận Việt là bá chủ. Sau khi diệt Ngô, nước Việt đã thiên đô đến đất Ngô (nay là Tô Châu). Sau Câu Tiễn, nước Việt dần suy yếu trước sự nổi lên của Thất Hùng trong thời Chiến Quốc. Vào năm 334 TCN, nước Việt dưới thời Vô Cương (無疆) cuối cùng đã bị nước Sở đánh bại và sáp nhập. Năm 222 TCN, Tần Thủy Hoàng đã lấy đất Ngô và Việt để thành lập Cối Kê quận.

Một điểm đến hấp dẫn du khách hàng đầu tại Giang Tô đó chính là **Tô Châu**. Thành phố Tô Châu được mệnh danh là Venice ở Á Đông bởi cảnh sắc cổ kính tuyệt đẹp bên bờ sông Trường Giang. Ở Tô Châu còn những công trình cổ kính đã có tuổi đời hơn 2500 năm. Một vài danh tự nổi tiếng như: Tô Hà tự, Kim Sơn tự, Hàn Sơn tự, Long Xương tự

NAM KINH (Nanjing) (南京; *Nánjīng*; nghĩa là "Kinh đô phía Nam") thuộc tỉnh Giang Tô của Trung Quốc. hành phố này nằm tại hạ lưu sông Dương Tử (Trường Giang). Nam Kinh đã từng là kinh đô của 6 triều đại phong kiến Trung Hoa và là thủ đô của Trung Hoa Dân Quốc. Nam Kinh là thành phố trung tâm thương mại lớn thứ hai ở Đông Trung Quốc sau Thượng Hải. Thời Tam Quốc, Khổng Minh Gia Cát Lượng đã viết về Nam Kinh như sau: "Chung Sơn long bàn, thạch đầu hổ cứ, chân nại đế vương chi trạch dã" nghĩa "Núi Chung thế rồng cuộn, đá hình hổ phục, thật là chốn đế vương".

TIẾT 4. THÀNH PHỐ THƯỢNG HẢI

Thượng Hải nằm trên bờ biển phía đông thuộc miền Hoa Đông của Trung Quốc, là cầu nối quan trọng giữa thủ đô Bắc Kinh ở Hoa Bắc và Quảng Châu ở Hoa Nam. Thượng Hải nằm cách Bắc Kinh khoảng 1207 km và Quảng Châu khoảng 1450 km. Thành phố cổ (phố Tây) và trung tâm thương mại hiện đại Thượng Hải (phố Đông)

hiện đang nằm ở trung tâm bán đảo đang mở rộng giữa đồng bằng sông Dương Tử ở phía Bắc và vịnh Hàng Châu về phía nam. Trước khi thành lập thành phố Thượng Hải, Thượng Hải là một phần của huyện Tùng Giang, thuộc phủ Tô Châu. Từ thời Nhà Tống (960-1279), Thượng Hải dần trở thành một hải cảng sầm uất. Trong thời kỳ Càn Long thời Nhà Thanh, Thượng Hải đã trở thành một cảng khu vực quan trọng của khu vực sông Trường Giang và sông Hoàng Phố. Thượng Hải được xem là thủ đô kinh tế của Trung Quốc hiện đại.

Thượng Hải là cái tên xuất phát từ thời Nhà Tống (thế kỷ XI) - lúc này đã có một cửa sông và một thị trấn cùng tên gọi. Trong tiếng Anh thành phố này có nhiều biệt danh: *Paris phương Đông, Nữ hoàng phương Đông.*

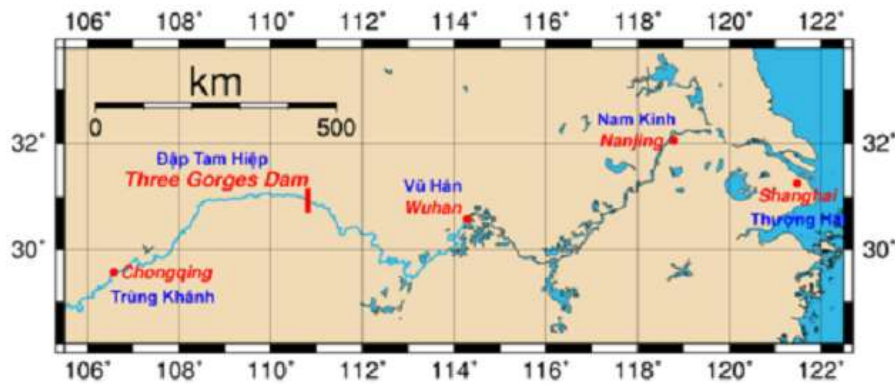
CHƯƠNG II

ĐẬP TAM HIỆP (THREE GORGES DAM)

hình internet

Đập Tam Hiệp là một đập thủy điện nằm chặn sông Trường Giang (sông dài thứ ba trên thế giới) tại Tam Đầu Bình, Nghi Xương, tỉnh Hồ Bắc, Trung Quốc. Đập Tam Hiệp là con đập lớn nhất Trung Quốc và thế giới. Con đập này xây chắn ngang một trong những con sông lớn nhất Trung Quốc là Dương Tử. Hồ chứa nước của nó chiếm toàn bộ vị trí hiện tại của khu vực Tam Hiệp thơ mộng, nằm giữa các thành phố Nghi Xương (tỉnh Hồ Bắc) và Bồi Lăng (thành phố Trùng Khánh).

Để có được vị trí đặt công trình thủy điện Tam Hiệp, Trung Quốc buộc phải di dời và tìm nhà mới cho hơn 1 triệu người. Chính vì quy mô của con đập này quá lớn đã gây tác động xấu đến các dạng địa hình. Việc xuất hiện một đập thủy điện có chiều cao 185m dùng để trữ 42 tỷ tấn nước đã gây ra hiện tượng mô men quán tính tác động đến vòng quay của Trái đất, tạo ra hàng loạt địa chấn trong khu vực.

TẦM QUAN TRỌNG CỦA ĐẬP TAM HIỆP

Trung Quốc gọi đập Tam Hiệp là kỳ quan kiến trúc vĩ đại nhất kể từ khi xây dựng Vạn Lý Trường Thành. Con đập được chính thức xây dựng vào tháng 11 năm 1997 và hoàn thành đưa vào sử dụng ngày 4-7-2012. Đập cung cấp năng lượng để chạy 32 máy phát điện (Turbine) sản xuất nguồn điện 22,500 Megawatts (MW). Chi phí xây dựng 75 tỷ USD. Trên 2 triệu người phải di chuyển ra khỏi khu vực để lấy đất xây hồ chứa nước cho con đập.

1. Hồ chứa nước của đập Tam Hiệp

Hồ chứa nước dài 2,355m, cao 185m, chứa 116,000 m³ nước. Mực nước ở đập Tam Hiệp cao 185m so với mặt nước biển, và cao hơn hạ nguồn sông Dương Tử 100m. Đặc tính của nước là từ trên cao chảy xuống thấp, nước sông Dương Tử chảy ra biển.

2. Đập thủy điện của Trung Quốc bị đe dọa bởi những trận động đất

- Động đất năm 1976 tại thành phố Đường Sơn, tỉnh Hà Bắc. Động đất đo được 7.8 độ Richter. Gây thương vong lớn nhất trong thế kỷ 20. Thiệt mạng 655,000, bị thương nặng 164,000 và thiệt hại trên 10 tỷ nhân dân tệ.
- Tứ Xuyên là tỉnh hứng nhiều trận động đất, gây thiệt hại nhất ở thế kỷ 20, với 300 trận từ 3 độ Richter trở lên. Động đất năm 2008 đo được 7.8 độ Richter, gây thiệt mạng 69,000 người. Bị thương nặng 292,481 người, và 18,000 người mất tích.

- Động đất ở Tứ Xuyên ngày 2-2-2020. Cường độ 5.1 độ Richter, kéo dài 10 phút trong thời gian dịch cúm Coronavirus-Vũ Hán đang hoành hành tại Trung Quốc.

3. Nguy cơ vỡ đập

Một khi đập vỡ thì một nửa Trung Quốc sẽ rơi vào cảnh khốn khổ. Một phần ba (1/3) diện tích của vùng thịnh vượng nhất, bao gồm Vũ Hán (11 triệu dân), Nam Kinh, Thượng Hải, bị thiệt hại nặng nề. Vũ Hán là thành phố nằm sát con đập Tam Hiệp nên lãnh đủ cơn thịnh nộ của sóng thần gồm 116,000 mét khối nước của hồ. Dự tính có hàng ngàn thành phố lớn nhỏ bị chìm trong nước từ 5 đến 10m. Tất cả sẽ bị tàn phá và cuốn trôi theo dòng nước ra biển Hoa Đông.

Độ sâu tối đa của hồ chứa lớn nhất Trung Quốc là 175 m.

Mực nước tại hồ chứa của đập Tam Hiệp đã đạt đến 165,6 m vào sáng 21/8, vượt mức cảnh báo 20 m và sắp đạt đến sức chứa tối đa 175 m.

Vỡ đập Tam Hiệp: Trung Quốc sẽ ra sao?

Là con đập lớn nhất thế giới với hàng loạt những kỷ lục, thế nhưng đập Tam Hiệp lại như con dao 2 lưỡi vô cùng nguy hiểm nếu như gặp phải sự cố. Trong số đó, sự cố vỡ đập là đáng sợ nhất. Theo tính toán, nếu đập Tam Hiệp bị vỡ sẽ gây ra cơn sóng thần cực lớn tàn phá và chỉ mất độ 10 phút toàn bộ vùng hạ lưu sẽ bị xóa sổ. Điều này đồng nghĩa:

- Toàn bộ dân cư hàng trăm triệu kể cả ở các thành phố lớn sẽ bị cuốn ra biển Đông. 1/3 diện tích Trung Quốc – vùng thịnh vượng nhất bao gồm Vũ Hán, Nam Kinh, Thượng Hải – mà dân cư sinh sống sẽ bị chôn vùi trong nước lụt...
- Toàn bộ các di tích lịch sử mà Trung Quốc thường hãnh diện với thế giới 5 ngàn năm qua, sẽ tan biến trong nước lũ.
- Hàng chục ngàn nhà máy, xưởng kỹ nghệ sản xuất hàng để xuất khẩu, cùng với tàu bè thương mại, kỹ nghệ, du lịch sẽ bị tàn phá, ngập nước và cuốn ra biển Đông. Mất nguồn cung cấp điện khổng lồ, Trung Quốc lâm vào tình trạng thiếu điện, khoa học công nghệ tan tành, kinh tế suy sụp, đói kém, bệnh dịch sẽ hoành hành.

Theo truyền thông Trung Quốc và quốc tế, thời tiết ở Trung Quốc đại lục đã bất thường trong thời gian qua. Sự an toàn của con đập lớn nhất thế giới này lại trở thành đề tài nóng được bàn tới. Thế giới bên ngoài lo lắng 600 triệu người dọc theo sông Dương Tử có thể phải đối mặt với nguy cơ vỡ đập. Độ cao trung bình của mặt đất ở thành phố Nghi Xương, tỉnh Hồ Bắc cao hơn mực nước biển dưới 50 mét. Nếu lũ lên cao tới 64 đến 71 mét so với mực nước biển đổ tới, sẽ làm vỡ đập Cát Châu Ba rồi nhấn chìm toàn bộ thành phố cùng tên, sau đó đổ tới thành phố Nghi Xương chỉ trong nửa giờ. Người dân cơ bản không có cơ hội trốn thoát. Ngoài ra, các thành phố Sa Thị Hồ Bắc, Bình Nguyên, Giang Hán, Vũ Hán, Nam Kinh, thậm chí các tuyến đường sắt Bắc Kinh - Quảng Châu và Bắc Kinh - Cửu Long đều bị ảnh hưởng.

Nếu vỡ đập, nước lũ sẽ đổ ra biển ở phía Nhật Bản. May mắn thay, đập Tam Hiệp ở cách biên giới Việt Nam khá xa.

CHƯƠNG III

LUẬT NHÂN QUẢ ÁP DỤNG CHO MỘT QUỐC GIA

TIẾT 1. THẢM HỌA TỰ NHIÊN

Vùng trung lưu và hạ lưu sông Trường Giang là khu vực dễ bị ngập lụt. Mỗi mùa hè, nước sông dâng cao và tràn qua bờ. Trong khi đó, vùng thượng lưu ít có nguy cơ bị lũ hơn vì dòng sông chảy qua các dãy núi với độ dốc cao. Trong lịch sử, một số trận lũ lớn từng khiến Trung Quốc phải đối mặt với thảm họa. Theo trang web vi.wikipedia, những trận ngập lụt dọc theo hai bờ sông đã từng là vấn đề lớn:

- lần gần đây nhất là năm 1998, nhưng gây thảm họa lớn hơn cả là năm 1954. Trận ngập lụt sông Dương Tử này đã giết chết khoảng 30.000 người.

- Những trận ngập lụt nặng nề nhất diễn ra năm 1911 giết chết khoảng 100.000 người, năm 1931 (145.000 người chết) và năm 1935 (142.000 người chết).

Tác giả Vạn Lý Khách đã cảm thán qua mấy câu thơ:

**Trường Giang sóng cuộn mênh mang,
“Sóng cuộn mênh mang, lòng thấy sầu
Sóng sau sóng trước đổ về đâu?
Nghìn năm lưu thủy đôi bờ đá
Vạn kiếp nhân sinh, một kiếp sầu”**

TIẾT 2. SAU COVID 19, NỖI LO ĐẬP TAM HIỆP BỊ VỠ

COVID-19, bệnh viêm đường hô hấp cấp do chủng mới của virus corona được phát hiện lần đầu tiên tại thành phố Vũ Hán, tỉnh Hồ Bắc, Trung Quốc vào tháng 12/2019. Sau đó, dịch đã lan ra nhiều tỉnh thành của Trung Quốc. Đến nay, **215** quốc gia / vùng lãnh thổ trên toàn cầu ghi nhận trường hợp mắc. Đứng đầu thế giới về số ca nhiễm là 3 nước Mỹ, Ấn Độ và Brazil

Thống kê dịch Covid-19 (ngày 8.9.2020) theo báo Tuổi trẻ:

27.475.333 Ca nhiễm; 896.349 Tử vong; **19.562.676** điều trị khỏi.

Đây không phải là đại dịch cuối cùng

Ngày 7-9, tổng giám đốc Tổ chức Y tế thế giới (WHO), ông Tedros Adhanom Ghebreyesus nói rằng thế giới phải chuẩn bị tốt hơn cho đại dịch tiếp theo khi ông kêu gọi các nước đầu tư vào y tế công. Theo thống kê của Hãng tin Reuters, đến nay hơn 27 triệu người đã mắc COVID-19 trên toàn cầu kể từ lúc các ca nhiễm đầu tiên được ghi nhận ở Trung Quốc vào tháng 12-2019.

Trận hồng thủy năm 2020

Mưa lớn và lũ lụt kéo dài bất thường đã tàn phá Trung Quốc. Trận lũ số 1 trong năm 2020 đã hình thành ở thượng nguồn con sông dài nhất châu Á này hồi đầu tháng 7. Đến 8.9.2020, cơn bão số 10 đã thổi. Hơn 20 triệu người tại 24 tỉnh, gồm Giang Tây, An Huy, Hồ Bắc, Hồ Nam, Trùng Khánh và Quý Châu, đã bị ảnh hưởng bởi lũ lụt trong những tuần gần đây. Một trong những nơi bị ảnh hưởng nặng nề nhất bởi đợt lũ mới nhất là tỉnh Hồ Bắc, nơi vài tháng trước từng là tâm dịch Covid-19. 15 thành phố tại Hồ Bắc đã kích hoạt các biện pháp kiểm soát lương thực khẩn cấp. Ở vùng thượng lưu sông Trường Giang, Trùng Khánh đang chuẩn bị cho tình hình lũ lụt tồi tệ nhất trong mùa. Ngày 20-8, chính quyền TP Trùng Khánh ra lệnh đóng cửa động Hồng Nhai (Hongya), một điểm thu hút du khách cùng với một số danh lam thắng cảnh sau khi ban hành ứng phó khẩn cấp "Cấp I" đầu tiên. Mục nước ghi nhận tại ga cảng Cuntan ở Trùng Khánh, nằm trên thượng nguồn sông Dương Tử, đạt 191,55 m vào sáng 20-8, cao hơn mức an toàn 8,05 m

Từ tháng Sáu năm nay, lũ lụt liên tục tấn công các tỉnh thành Trung Quốc, từ miền Nam tới miền Bắc. Trùng Khánh hứng chịu trận lụt lớn nhất trong 80 năm, cùng với mưa lớn liên tục, những nguy hiểm tiềm ẩn rình rập đập Tam Hiệp, có thể phải đối mặt với một thử thách lớn nhất trong lịch sử, khiến dư luận chú ý. Để đối phó đỉnh lũ, các đập ở thượng nguồn sông Trường Giang do Tập đoàn **Tam Hiệp** quản lý sẽ phối hợp để cùng kiểm chế lũ, giảm bớt áp lực phòng chống lũ lụt cho tỉnh Tứ Xuyên, TP Trùng Khánh cũng như đập Tam Hiệp. Kể từ tháng 6, miền nam Trung Quốc đã phải hứng chịu lũ lụt liên tục rất nghiêm trọng. Mục nước của 84 con sông ở 15 tỉnh và thành phố đã vượt mức cảnh báo. Mục nước của đập Tam Hiệp đã vượt ngưỡng kiểm soát lũ 2,24 mét. Người dân Trung Quốc được nhắc nhở hãy quan tâm đến lối thoát hiểm và chuẩn bị hành trang thoát hiểm bất cứ lúc nào.

27 tỉnh và địa phương có tổng số 37,89 triệu người dân bị lũ lụt ảnh hưởng; thiệt hại kinh tế ước tính khoảng 82,23 tỷ USD. Nhưng những thiệt hại trong dân thì không thể tính toán. Ngập lụt gần cả trăm ngày, nhà trôi, xe cộ trôi, đồ đạc hư hỏng, rồi động thực vật nuôi bị trôi và đói chết, gây ô nhiễm môi trường, dịch bệnh, cột điện gãy đổ làm mất điện.v.v.người dân khổ sở rên xiết.

Việc Bắc Kinh ngang nhiên xây đảo nhân tạo hoành tráng tại các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa cũng gây nhân quả không tốt cho Trung Quốc. Họ xây đảo nhân tạo chặn đường bão vào Việt Nam thì tâm bão mới chuyển hướng sang Trung Quốc, Việt Nam chỉ còn bị ảnh hưởng nhẹ. Theo dự báo thời tiết, mùa mưa bão còn kéo dài từ tháng 8 đến 10.

Dù đang trong khủng hoảng do đại dịch Covid19 và bão lũ, Trung Quốc lại tranh thủ tập trận và gây hấn ở Biển Đông và biên giới với Ấn Độ! Ý thế mạnh về dân số đông, tiền bạc dồi dào, chính quyền Trung quốc đã quên Luật Nhân Quả nên Mẹ Thiên Nhiên phải nhắc nhở. Ngẫm xem có đúng thế không?

TIẾT 3. SÔNG MEKONG BỊ BỨC TỬ

Sông Mekong bắt nguồn từ cao nguyên Tây Tạng, dưới chân dãy núi Himalaya (Hy Mã Lạp Sơn). Dãy Himalaya nằm giữa biên giới năm nước là Trung Quốc, Ấn Độ, Pakistan, Nepal và Bhutan, có trên 100 ngọn núi cao trên 7,000 mét, trong đó ngọn Everest cao nhất thế giới là 8,848 mét. Một tảng băng khổng lồ bao phủ quanh năm trên hàng trăm ngọn núi đó. Khi nhiệt độ tăng, hoặc mùa mưa, một số băng tan chảy thành nước, theo hàng ngàn khe núi từ trên đỉnh chảy xuống chân núi. Nước từ các đỉnh núi chảy xuống, tích tụ vào một cái hồ khổng lồ trên cao nguyên. Đặc tính của nước là chảy từ trên cao xuống chỗ thấp. Do đó, nguồn nước này chảy qua cao nguyên Tây Tạng, xuống tỉnh Vân Nam, qua Miến Điện, Thái Lan, Lào, Campuchia, qua đồng bằng Nam Bộ của Việt Nam rồi chảy ra Biển Đông. Đó là sông Mekong. Chiều dài sông Mekong từ 4,200 Km. Phần Mekong trong lãnh thổ Trung Quốc được gọi là sông Lan Thương. Từ thủ đô Phnom Penh (Campuchia), sông Mekong chia làm hai nhánh chảy vào Việt Nam, là Sông Tiền và Sông Hậu, đổ nước ra biển bằng 9 cửa sông, ví như 9 con rồng nên gọi là Cửu Long. Sông Cửu Long chảy ra biển bằng 9 cửa: Cửa Đại, cửa Tiểu, cửa Hàm Luông, cửa Cổ Chiên, cửa Cung Hầu, cửa Ba Lai, cửa Định An, cửa Tranh Đề và cửa Ba Thắc (Bassac). Khoảng thập niên 1970, cửa Ba Thắc bị đất bồi lấp lại, nên Cửu Long còn 8 cửa chảy ra biển.

Lưu vực sông Mekong – geologypage.com

➤ **Chánh quyền Trung Quốc kiểm soát nguồn nước trên sông Mekong.**

Vào năm 1949, Trung Quốc chỉ có hai nhà máy thủy điện nhưng giờ đã có tới 22.000 chiếm gần phân nửa số thủy điện của thế giới.

Thượng nguồn sông Mekong có 8 đập thủy điện lớn của Trung Quốc.

Với các con đập khổng lồ này, chánh quyền Trung Quốc có khả năng kiểm soát nguồn nước bằng cách giữ nước lại các hồ, hoặc xả nước từ các hồ xuống hạ nguồn sông Mekong. Nếu giữ nước tại các hồ sẽ tạo ra khô hạn; nếu xả nước sẽ tạo ra lũ lụt. Tổ chức Eyes on Earth chuyên nghiên cứu về nước do Hoa Kỳ tài trợ, đã kết luận, việc lưu trữ và không xả nước từ các con đập thượng nguồn sông Mekong, đưa đến việc hạn hán ở các quốc gia hạ nguồn, trong đó có Việt Nam. Do đó, trong hai thập kỷ qua, Việt Nam, Campuchia, Thái Lan, Lào và Myanmar phải chịu đựng những đợt hạn hán nghiêm trọng nhất, ảnh hưởng đến an ninh lương thực của hàng trăm triệu dân của 4 nước Việt Nam, Campuchia, Lào và Thái Lan.

Ngăn chặn nguồn nước ở thượng nguồn tạo ra thiệt hại kép. Ruộng đồng khô, đất nứt nẻ, lúa chết...Nước biển tràn vào làm chết hoa màu và các loại gia súc, gia cầm. Hạn hán kéo dài, các dòng sông cạn kiệt khiến cho nước biển tràn vào. Nước mặn xâm nhập vào sâu trong đất liền làm thiệt hại mọi thứ. Các trại nuôi tôm, “ngao sò ốc hén” cũng chết hết. Người dân thiếu nước ngọt để uống và nước sinh hoạt đời sống. Đó là những thảm cảnh của người dân ở miền Tây Nam bộ phải gánh chịu.

➤ **Bức tử sông Cửu Long là bức tử dân Việt Nam.**

Trong bàn cờ sông Mê Kông, Trung Quốc đang thắng thế. Trung Quốc có ý chí, quyết tâm và đủ thực lực để khai thác các nguồn lợi từ Mê Kông, bất chấp sự phản

kháng của các nước ở hạ nguồn. Các chuyên gia Mỹ đưa ra dẫn chứng việc Trung Quốc khống chế dòng chảy sông Mê Kông bằng việc xây đập thủy điện, giữ lại nguồn nước, gây hạn hán liên miên cho vùng hạ lưu.

“Điều này khiến tần suất, mức độ nghiêm trọng của tình trạng hạn hán ở hạ lưu ngày càng tăng. Thái Lan, Campuchia và Việt Nam đang phải hứng chịu đợt hạn hán tồi tệ nhất trong lịch sử”, ông Alan Basist khẳng định.

Từ trước đến nay, Trung Quốc luôn giữ kín thông tin về việc vận hành 11 con đập thủy điện. “Tuy nhiên, với dữ liệu hình ảnh vệ tinh rõ ràng, chúng ta có thể chứng minh kỹ nguyên che đậy thông tin đã chấm dứt”, chuyên gia Eyler nhấn mạnh.

Các đập thủy điện trên sông Mekong - hình internet

TIẾT 4. ĐỊA MẪU KINH CỦA TRUNG QUỐC

Các dự ngôn trong lịch sử từ nhiều đời nay đều có cùng một điểm chung: nói về đại kiếp nạn sẽ bắt đầu từ năm Canh Tý 2020. Đó chính là trong thơ dự ngôn “Địa Mẫu Kinh”. Dự đoán về thảm họa lũ lụt ở Trung Quốc năm 2020 đã thành sự thực. (Theo Epoch times)

Địa Mẫu Kinh, là cuốn kinh thư lấy sự sắp xếp tuần hoàn của “lục thập hoa giáp” làm cơ sở. Ở đây, “lục thập hoa giáp” là 60 tổ hợp Can Chi, như Giáp Tý, Ất Sửu, Bính Dần... cho đến tổ hợp cuối cùng là Quý Hợi. Sự kết hợp như vậy tạo thành một chu kỳ, có tổng cộng 60 tổ hợp khác nhau của 10 Can và 12 Chi. Can phải kết hợp với Chi đồng tính (Can dương phải kết hợp với

Chi dương và Can âm phải kết hợp với Chi âm). Mỗi bài thơ một quẻ bói, thường dùng để dự đoán về tình hình sản xuất nông nghiệp trong năm.

Phân tích quẻ Canh Tý 2020:

*Thái tuế canh tử niên, nhân dân đa bạo tốt
Xuân Hạ thủy yêm lưu, Thu Đông đa cơ khát
Cao điền do cập bán, vãn đạo vô khả cát
Tần Hoài túc lưu đãng, Ngô Sở đa kiếp đoạt
Tang diệp tu hậu tiện, tầm nương tình bất duyệt
Kiến tầm bất kiến ti, đồ lao dụng tâm thiết*

Dịch nghĩa: Thái tuế năm Canh Tý, nhiều người dân đột tử
Xuân Hạ nước ngập tràn, Thu Đông nhiều đói khát
Ruộng cao còn một nửa, cuối mùa không lúa gặt
Tần Hoài đầy lưu vong, Ngô Sở nhiều cướp đoạt
Lá dâu chờ mùa rẻ, người nuôi tằm không vui
Thấy tằm không thấy tơ, uổng công lao chăm sóc.

Nửa năm đầu của năm 2020, tất cả mọi lo lắng và sự quan tâm của người dân đều tập trung vào dịch bệnh viêm phổi Vũ Hán (còn gọi là COVID-19). Đến tận mùa mưa, dịch bệnh vẫn chưa suy giảm mà còn gia tăng nghiêm trọng hơn, đồng thời các trận mưa lớn ở Trung Quốc càng ngày càng lan rộng ra nhiều khu vực. Lũ lụt và nạn đói đã chiếm hơn một nửa trong số các thiên tai. Nhưng khu vực bị thiên tai nặng nề là ở đâu? Trong “Địa Mẫu Kinh” dự đoán: “*Tần Hoài đầy lưu vong, Ngô Sở nhiều cướp đoạt*”. “Tần Hoài” là chỉ khu vực Tần Lĩnh và Hoài Hà. Sông Tần Hoài của Nam Kinh là là đường phân thủy của sông Hoàng Hà và sông Dương Tử, Tần Lĩnh chính là lưu vực sông Dương Tử. Dãy núi Tần Lĩnh chạy qua miền trung Trung Quốc đại lục, từ Cam Túc, Thiểm Tây, Thiểm Đông đến Hà Nam, được gọi là long mạch của văn hóa Hoa Hạ, các nhánh sông Dương Tử cũng chảy len lỏi qua các khe núi này. Hoài Hà chủ yếu chảy qua bốn tỉnh Hồ Bắc, Hồ Nam, An Huy, Giang Tô. Lưu vực Hoài Hà tập trung dân cư đông đúc, cũng là khu vực nông

nghiệp khá quan trọng.

“Ngô Sở” là chỉ vùng đất nước Ngô và nước Sở của thời Xuân Thu – Chiến Quốc, bao phủ khắp lưu vực trung, hạ lưu sông Dương Tử. Tần Hoài và vùng đất Ngô Sở cũng chính là nơi nhiều cá và gạo, thủ đô công nghiệp, khu dân cư đông đúc và là khu vực tinh hoa trọng yếu của Trung Quốc đại lục. Trung hạ lưu sông Dương Tử đi qua Hồ Bắc, Hồ Nam, Giang Tây, An Huy, Giang Tô và thành phố Thượng Hải, tập trung hơn 500 triệu nhân khẩu của Trung Quốc. Từ tháng 6 trở đi, khu vực này thường xuyên có nhiều trận mưa lớn, khiến rất nhiều hoa màu bị cuốn trôi. Đồng thời nạn châu chấu, sâu keo mùa thu làm hại đến cây trồng cũng xảy ra thường xuyên. Tất cả những tình huống này đều trùng khớp với dự đoán “ruộng cao còn một nửa, cuối mùa không lúa gặt” trong “Địa Mẫu Kinh”. Vấn đề vẫn chưa dừng lại ở đó khi hiện nay khu vực rộng lớn này đang bị ám ảnh trước nguy cơ vỡ đập Tam Hiệp. Đập Tam Hiệp trên sông Dương Tử không những không có khả năng giải quyết vấn đề nước lũ trên sông Dương Tử, ngược lại còn tiềm ẩn nguy cơ, hậu hoạ khôn lường. Chuyên gia công trình đập Tam Hiệp từng tiết lộ rằng, sau khi đập Tam Hiệp được xây xong sạt lở, sụt lún và động đất đã xảy ra ở toàn bộ khu vực hồ chứa và các khu vực xung quanh.

Vậy còn năm Tân Sửu 2021? Mặc dù đó là câu chuyện của tương lai, nhưng những gì được viết trong *Địa Mẫu Kinh* có thể cho chúng ta đôi lời khái thị.

Thơ viết: *Thái tuế Tân Sửu niên, tật bệnh sảo phân phân.*

Ngô việt tang ma hảo, kinh sở mẽ mạch trăn.

Xuân Hạ quân cam vũ, Thu Đông đắc thập phân.

Tang diệp thụ đầu tú, tàm cô tự hoan hân.

Nhân dân tiệm tô tức, lục súc chương thuân tuần.

Bộc viết: *Tân Sửu ngư vi thủ, cao đê thậm khả liên.*

Nhân dân lưu nhất bán, khoái hoạt hảo tang điền.

Theo đó, ôn dịch năm 2020 sẽ kéo dài tới năm 2021, khiến bách tính chịu tổn thất rất lớn, cuối cùng dân số rất có thể chỉ còn lại một nửa. Nhưng những ai đã vượt qua đại nạn đều sẽ mừng vui khoái hoạt, và như người ta nói, sẽ đến

ngày đón chào tân địa, tân xuân.

(Theo Điền Triết, Soundofhope-Kiên Định biên dịch)

Cổ nhân Trung Quốc vô cùng chú trọng về phong thủy địa lý. Đập Tam Hiệp ở Trường Giang là một trong những nơi khởi nguồn của văn minh Trung Hoa, nó chảy qua khắp 19 tỉnh, thành phố và khu tự trị của đất nước Trung Quốc, từ xưa đến nay đã nuôi dưỡng hơn 1/3 dân số Trung Quốc, xứng đáng với danh hiệu “Mẫu thân hà”. Cho nên long mạch Trường Giang so với Hoàng Hà còn quan trọng hơn, càng nên được bảo vệ hơn. Giới dịch lý cho rằng, Tam Hiệp là long mạch lớn nhất TQ, nó đã đem lại hạnh phúc và nuôi dưỡng dân tộc Trung Hoa. Hiện tại những người được gọi là chuyên gia, viện sĩ hàn lâm đối với kiến thức phong thủy bát quái không hiểu biết, lại thay đổi long mạch lớn nhất của Trung Quốc, từ đó phá hủy đi phong thủy của Trung Quốc. Thảm họa mang lại cho các thế hệ tương lai là vô tận. Người xưa nói: “*Thiên nhiên là bất khả chiến bại, không thể thắng được thiên nhiên, con người chỉ có thể thích ứng với thiên nhiên, sử dụng tự nhiên*”. Lão Tử nói: “*Người thuận theo Đất, Đất thuận theo Trời, Trời thuận theo Đạo, Đạo thuận theo tự nhiên. Vạn vật cứ vận chuyển như thế mà sinh tồn*”. Trị thủy là điều cần thiết để con người có thể sinh tồn, nhưng người xưa trị thủy không phải là hành động thô bạo để chống chọi lại thiên nhiên.

Đập Tam Hiệp gây hại nghiêm trọng đến khí hậu và hệ sinh thái dọc sông Dương Tử, đồng thời nó cũng là mầm họa cực lớn đe dọa an toàn tính mạng và tài sản của người dân. (Ảnh: Sohu)

➤ **THAM VỌNG BÁ QUYỀN CỦA TRUNG QUỐC**

ĐCSTQ ngay sau khi giành được chính quyền vào năm 1949 đã tiến hành:

- Xâm chiếm Tây Tạng - vốn độc lập từ 1912 - với “mục đích cao đẹp” là “giải phóng hòa bình Tây Tạng”, hợp nhất Tây Tạng vào lãnh thổ Trung Quốc năm 1951;
- Chiếm đoạt Tân Cương - lúc đó có tên là “đệ nhị cộng hòa Turkestan”, năm 1949;
- Âm mưu thôn tính Triều Tiên và hậu thuẫn cho cuộc chiến Liên Triều;
- Âm mưu đỏ hóa Indonesia;
- Quyết tâm thu hồi Đài Loan bằng chính sách “Một Trung Quốc”;
- Xé bỏ thỏa thuận Trung - Anh về việc cho phép Hong Kong hưởng quyền tự trị trong 50 năm.
- Xâm lấn biên giới với Ấn Độ, Bhutan. Can thiệp vào nội bộ Nepal, Pakistan
- Xâm chiếm Biển Đông và Biển Hoa Đông; can thiệp ở những vùng lãnh thổ Châu Phi, Nam Mỹ, Bắc cực và các khu vực khác trên thế giới...

Tất cả những hành động này không có gì mới mẻ mà chỉ là tiếp tục thực hiện giấc mơ lãnh thổ mà Mao Trạch Đông tuyên bố năm 1965:

"Chúng ta phải giành cho được Đông Nam Á, gồm cả miền Nam Việt Nam, Thailand, Miến Điện, Malaysia, Singapore. Một vùng Đông Nam Á rất giàu, ở đây có nhiều khoáng sản... xứng đáng với sự tốn kém cần thiết để chiếm lấy..."

XÂY NHÀ MÁY ĐIỆN HẠT NHÂN

Trung quốc xây 3 nhà máy gần biên giới Việt nam, gồm:

- Nhà máy điện hạt nhân Phòng Thành tại Quảng Tây,
- nhà máy Trường Giang tại Quảng Đông.
- nhà máy Xương Giang tại đảo Hải Nam, cách đảo Bạch long Vĩ Hải Phòng chỉ 100 km.

Ngay từ khi mới hoạt động vào năm 2016, ba nhà máy này được các chuyên gia bày tỏ quan ngại và phải yêu cầu có hệ thống cảnh báo nguy cơ rò rỉ phóng xạ.

Cơ quan Nguyên tử Năng Quốc tế dự báo tới năm 2030, Trung Quốc sẽ trở thành quốc gia hàng đầu về năng lượng hạt nhân.

Một Trung Hoa 5000 năm văn hoá đang chìm trong hoả ngục. Trung Hoa rồi sẽ trở thành thế nào? Việt nam rồi sẽ ra sao nếu chiến tranh Trung Việt xảy ra? Có lẽ chẳng ai dám nói trước... Trong sách cổ “Kinh Thư” có nói: “Duy thiên hựu vu nhất đức”, trong “Dịch Kinh” lại nói: “Tự thiên hựu chi, cát vô bất lợi”. Cả hai câu đều muốn nói với chúng ta rằng: con đường an toàn thực sự nằm ở đức hạnh thuần nhất. Làm việc và đối nhân xử thế duy chỉ có đi con đường chính đạo, con đường lương thiện, hợp với đạo trời thì mới được Thần linh trên trời bảo hộ. Đó cũng là con đường an toàn nhất. ĐCSTQ đứng trên thuyết vô Thần để đấu với trời, đấu với đất, làm điều trái ngược với đạo trời; làm hại người dân Trung Quốc, làm hại toàn thế giới, từ đầu đến cuối đều hoàn toàn trái ngược với giá trị lương thiện bao trùm khắp thế gian mà ông Trời đã chỉ dẫn cho con người nên phải lãnh hậu quả tàn khốc.

CHƯƠNG IV

TIÊN TRI VỀ TƯƠNG LAI THẾ GIỚI

TIẾT 1. TIÊN TRI CỦA ÔNG ĐẠO NHỎ

Năm 1968 sau trận Tết Mậu Thân, vị Tư lệnh Quân đoàn IV (quân đội Việt Nam Cộng hòa) bấy giờ là Thiếu Tướng Nguyễn Việt Thanh có rước một ông Đạo từ trên Hồng Ngự xuống. Ông Đạo này lúc đó chỉ 8 tuổi nên được gọi là Ông Đạo Nhỏ. Ông là con của ông Trần Kim Qui, Hiệu trưởng một trường học ở quận Hồng Ngự, người theo đạo Phật Giáo Hòa Hảo. Ông Thanh giới thiệu từng thực khách với Ông Đạo Nhỏ một cách hết sức trân trọng. Chỉ với người khoảng 8 tuổi mà Tướng Nguyễn Việt Thanh đối xử trang trọng lắm. Mọi người đều dùng cơm chay vì Ông Đạo Nhỏ không ăn mặn. Sau khi cơm nước xong xuôi, mỗi người được phân phát một tờ giấy và một cây viết chì. Tướng Thanh nói rằng: “Ông Đạo Nhỏ biết rất rành quá khứ vị lai (tức chuyện về trước, chuyện về sau) nhưng vì không nói chuyện được nên chỉ trao đổi bằng giấy viết”. Vậy là mỗi người viết câu hỏi mà mình muốn hỏi lên tờ giấy rồi chuyền tay đưa tới Ông Đạo Nhỏ.... Đến ngày Rằm, Tướng Thanh vào phòng khách để đàm đạo với Ông Đạo. Ông Đạo viết lên giấy biểu đốt hai cây đèn cây đồ thật lớn để trên hai cái chân đồng và tắt hết đèn điện. Sau đó, Ông biểu Tướng Thanh lấy ra một tập giấy học trò 200 trang và một cây viết bic. Ông bắt đầu viết lên tờ giấy :“Ông cứ đặt câu hỏi và viết lên đây mỗi trang giấy là một câu hỏi !” Ông còn viết thêm là

“ông có quyền hỏi tất cả những gì mà ông muốn biết”. Thế là, Tướng Thanh lật trang kế tiếp, hỏi về chuyện quốc gia, đến khi hết chuyện quốc gia là đã lên tới 100 trang rồi nhưng ông cứ cho hỏi hoài từ 7 giờ tối tới 12 giờ khuya. Tướng Thanh hỏi đâu, ông cho đó ...đặc biệt, tất cả đều trả lời bằng một bài thơ chứ không phải văn bình thường.

1. Về chuyện trong nước thì ông phán trong một bài thơ, đại ý là: “*Miền Nam không đứng vững, không đủ khả năng đánh bại miền Bắc*”.
2. Kế đó Tướng Thanh hỏi về chuyện Thế giới thì được trả lời đến gần 100 bài nữa, trong đó có hai bài hỏi về Hội Long Hoa. Khi hỏi “*Hội Long Hoa thành lập ở đâu, do ai chủ trì và giải quyết chuyện gì ?*”, vấn đề này ông không trả lời nhưng ông vẽ một cái hình lên trên tờ giấy. Ông vẽ một khán đài rồi vẽ một cái vòng tròn, ông vẽ một mũi tên chỉ vô đề “người” tức là nhiều người ngồi trên đó, rồi phía dưới ông vẽ hình người mà cả hàng ngàn, hàng ngàn người ngồi ghé bên dưới. Còn vùng đó là vùng có núi mà là núi thấp; ông không nói địa điểm chỗ nào nhưng nhìn xa xa thấy toàn là núi, còn chỗ hội họp là giữa hai cái núi, ông vẽ sơ sơ vậy thôi. Sau đó, ông vẽ cái dấu tròn phía trước, kế đó là cái dấu tròn thứ hai; cái dấu đầu tức là có người ngồi trước, rồi ông vẽ một mũi tên chỉ vào dấu thứ hai đó, ông viết chữ “ông” tức là Tướng Thanh sẽ là người thứ nhì ngồi ở Hội Long Hoa (kiếp sau, không phải kiếp này!).
3. Rồi khi Tướng Thanh hỏi đến chuyện thế giới chiến tranh thứ III thì ông cho bài thơ trả lời, đại ý là chiến tranh thứ III sẽ phải xảy ra và thế giới cũng bị tận diệt rồi sau đó mới lập Hội Long Hoa (**sau khi chiến tranh Thế Giới thứ III chấm dứt mới có Hội Long Hoa**). Sau đó kêu chú lính chạy lấy một bản đồ Thế Giới rất lớn mang đến và cả bản đồ Việt Nam, Tướng Thanh trải lên bàn, theo ý muốn của ông. Ông cầm cây viết mờ lên sẵn sàng giải đáp.
4. Đầu tiên, Tướng Thanh hỏi : “xin ông cho biết ảnh hưởng về Việt Nam và Trung Quốc sẽ đi tới đâu?” Ông cầm cây viết mờ:
 - Vẽ một lần từ bên Tàu **phía trên Hồng Kông** từ ngoài biển kéo vô một lần tới dãy Himalaya (Hy-mã-lạp-son) rồi ông kéo trở lại cắt ngang phía Bắc Việt Nam từ miền Thượng du Bắc Việt tức vùng Cao Bằng- Lạng Sơn ra tới phía Bắc của Hải Phòng. Lấy viết xanh ông gạch gạch rồi cho biết “*tất cả*

chỗ đó sẽ trở thành biển”, ông viết một chữ “biển” lên đó. **Nguyên phần đất này sẽ tan biến, tức là ranh giới giữa Trung Quốc và Việt Nam sẽ thành một cái biển lớn.**

- Hồng Kông không còn rồi qua đến phía Bắc của Lào, một phần của Thái Lan, một phần của Miến Điện rồi vô tới dãy Himalaya sẽ bị sụp mất hết, Việt Nam chỉ mất có bấy nhiêu đó thôi. **Cái vạt Bắc Kinh- Thượng Hải được ông gạch nát hết, Đài Loan cũng lặn mất.**
5. Xong rồi, tôi để bản đồ trước mặt Ông, chỉ vào từng vùng, từng vùng thì ông cho thấy quốc gia nào cũng bị khó khăn hết.
- Nước Mỹ thì ông vẽ Tiểu Bang Washington, Oregon, California đi xuống biển, còn ở phía miền Đông thì bẻ nhiều lỗ, Nữ Ước không còn nữa tức cũng thành biển. Nước Mỹ chỉ bị mất mấy vùng hai bên bờ biển phía Đông và phía Tây.
 - Ông làm bài thơ cho biết **Địa cầu chuyển trục**, nước Mỹ trở thành một vùng nằm ngay giữa đường Xích đạo. *Đường Xích đạo đi ngang qua nước Mỹ biến nước Mỹ trở thành một quốc gia bị nóng như Sa mạc.*
 - Còn bên Âu châu thì quốc gia nào cũng bị thiệt hại một phần hết. Nước nào ông cũng bôi bỏ chỗ này, chỗ kia rồi chỗ kia, chỗ nọ; cuối cùng chỉ còn lại hai chỗ là Úc châu và Tân Tây lan. Tướng Thanh hỏi ông về **phần đất Úc châu thì ông biết đó là Thánh địa** không có bị động chạm gì tới và Tân Tây Lan cũng như Úc Châu đều còn nguyên vẹn. Các quốc gia nhỏ ở gần Bắc Băng dương và Nam Băng dương thì nơi nào cũng bị đánh phá...

“Phía trên Hồng Kông từ ngoài biển kéo vô một lần tới dãy Himalaya (Hy-mã-lạp-sơn) rồi kéo trở lại cắt ngang phía Bắc Việt Nam từ miền Thượng du Bắc Việt tức

vùng Cao Bằng- Lạng Sơn ra tới phía Bắc của Hải Phòng. Rồi ông lấy viết xanh ông gạch gạch rồi cho biết “tất cả chỗ đó sẽ trở thành biển.”. Vậy, Hà Nội còn hay mát? không nghe nhắc đến.

➤ **GIẢ THUYẾT:**

Theo lời ông Đạo Nhỏ, có 3 kịch bản có thể xảy ra:

1. Đập Tam Hiệp vỡ: khi đó nước từ thượng nguồn tuôn đổ xuống hạ nguồn và tràn sang hai bên bờ cuốn trôi làng mạc và con người từ sông Dương Tử ra Thái Bình Dương. Biên giới Hoa Việt sẽ bị biến động do hàng triệu người Hoa tràn sang Việt Nam.
2. Đê Hồng Kông và Đài Loan chìm mất, biên giới Hoa Việt trở thành biển thì nhiều phần phải có động đất, sóng thần hoặc chiến tranh hạt nhân.
3. Tại Mỹ, các tiểu Bang Washington, Oregon, California đi xuống biển, còn ở phía miền Đông thì bẽ nhiều lỗ, New York không còn nữa tức cũng thành biển. Về phần này đã có nhiều nhà tiên tri báo trước.

***Giáo sư vật lý Michio Kaku tại trường đại học Thành phố New York cho biết, trận siêu động đất sẽ không xảy ra tại California, mà nó sẽ xảy ra tại vết đứt gãy Cascadia (kéo dài từ Seattle tới San Francisco).

Dự đoán trận động đất và sóng thần kinh hoàng (hình internet)

***Khu vực dễ tổn thương nhất của nước Mỹ là khe nứt San Andreas (ở bang California). Nếu trận động đất kinh hoàng này xảy ra kèm theo đó là khiến khe nứt toác thêm ra, 14.000 người sẽ chết ngay lập tức; 30.000 người sẽ bị thương; hàng trăm nghìn người sẽ mất nhà cửa. Tiểu bang Cali có thể bị tách ra Thái bình dương! Khe nứt San Andreas là ranh giới kiến tạo giữa mảng Thái Bình Dương và mảng Bắc Mỹ. Các nhà khoa học giải thích, khe nứt San Andreas xuất hiện cách đây 30 triệu năm. Theo thời gian cộng với các trận động đất xảy ra theo chu kỳ và mạnh trung bình 7,1

độ Richter, San Andreas hiện đã nứt dài **1.300km**. Giới chuyên gia nhận định, các trận động đất (tác nhân khiến cho khe nứt ngày càng rộng ra) tuân theo chu kỳ 100 năm xảy ra một lần kể từ năm 800 sau Công nguyên (chưa tính các trận động đất nhỏ lẻ khác).

hình internet

TIẾT 2. TIÊN TRI CỦA ABHIGYA ANAND

Abhigya Anand sinh năm 2006 tại Ấn Độ, từ năm 8 tuổi cậu bé đã dành nửa giờ mỗi sáng để học tiếng Phạn và học thuộc lòng kinh điển Ấn Độ giáo là “Bhagavad Gita” – một văn bản cổ bằng tiếng Phạn bao gồm 700 câu của bộ trường ca Mahabharata. Cậu bé yêu thích thần thoại và chiêm tinh học, từ nhỏ đã đọc hiểu tiếng Anh, tiếng Phạn, tiếng Tamil, Hindi... Abhigya hiện đang thực hiện nghiên cứu chiêm tinh ở cấp độ tiến sĩ trong lĩnh vực tài chính tại Đại học Chiêm tinh Divya Jyothi. Abhigya đăng tải video với tiêu đề: **“Tương lai của thế giới năm 2020-2021 theo chiêm tinh học”**. Trong video, cậu dự đoán ôn dịch toàn cầu sau tháng 7 mới có thể tạm lắng dịu, nhưng **nhân loại sẽ phải đối diện với một thảm họa nghiêm trọng hơn vào ngày 20/12/2020, kéo dài tới tháng 3/2021**. Theo Abhigya, chúng ta có thể tìm ra vắc-xin ngừa virus Vũ Hán nhưng sẽ có nhiều virus hơn xuất hiện, và siêu vi khuẩn (superbugs) sẽ đến. Đây là nghiệp con người phải gánh chịu, và toàn nhân loại cần thức tỉnh mới có thể vượt qua đại nạn. Abhigya kêu gọi:

“Bằng mọi cách, loài người phải chấm dứt việc giết hại động vật và hủy hoại thiên nhiên, nếu không sẽ phải đối mặt với sự trừng phạt”.

Abhigya cũng nhấn mạnh: so với dịch bệnh thì nạn đói và kinh tế suy thoái là những thảm họa nghiêm trọng hơn gấp nhiều lần, chính phủ hoặc cá nhân nên có công tác chuẩn bị từ sớm. Abhigya tin rằng tất cả những điều này đều là lời cảnh báo của Thiên

thượng với thế gian. Nếu nhân tâm không thay đổi thì nạn đói, chiến tranh và tai họa sẽ hủy diệt nhân loại.

Còn theo Edgar Cayce, nguyên nhân của sự thay đổi trên bề mặt trái đất này là sự thay đổi cực từ của thế giới, bắt đầu từ khoảng năm 2000. Khi điều này xảy ra, nó sẽ mang lại sự đảo chiều trong khí hậu thế giới.

TIẾT 3. CƠ TẬN DIỆT & HỘI LONG HOA THEO GIÁO LÝ CAO ĐÀI.

I. Cơ tận diệt

- *Hiện nay vì Thế Gian rất hung bạo nên thời kỳ tận diệt đã hầu kề. Nhân loại tàn sát lẫn nhau, bởi không biết dùng khoa học vào việc phải, nên nó mới biến thành chia rẽ và chiến tranh. (TG 1-10-26).*
- *Dầu Thầy có khoan dung cách mấy đi nữa, Thầy cũng không thể bỏ xóa được tội lỗi của các con đã làm từ lúc tạo thành Nhơn loại. Từ nay thế giới phải chịu trong vòng hắc ám. Tinh thần đạo đức đã tiêu mất, sự thù hận tràn ngập khắp hoàn cầu. (TG 27-10-26).*
- *Họa Âu tai Á sẽ vì thiên thơ mà sát phạt, gieo sầu để thảm, cho những giống dân nào, đã vì hung bạo mà gây nên điều thán oán khắp cả càn khôn này. (TG 20-2-27).*
- *Cang thường điên đảo, phong hóa suy vi, những mẫn ghét lẫn nhau, giành xé nhau, mỗi Tôn Giáo phân chia, đạo nước nhà chẳng đoái. (TG 21-1-27).*
- *Càn Khôn càng náo nhiệt, ngày tận diệt đã hầu kề ... (TG 3-1-27).*
- *Nạn tiêu diệt hầu gần, hết chém giết lẫn nhau tới buổi bịnh chương sát hại. (TG 5-2-27).*
- *Trong thế kỷ hai mươi mốt (21) sẽ thấy tang điền Nhựt đảo biến nên thương hải Huê triều. Ấy vậy, lúc phối hiệp dân sanh sẽ có lắm trường huyết chiến (TTS 1936).*

➤ Trong tôn giáo Cao Đài, không có tận thế. Nhân loại chỉ bị hủy diệt theo luật Nhân Quả để chọn người hạnh đức sống trong thời Thượng Nguơn.

“Thường phạt đến cùng Thánh Đức thôi” (Đức Phạm Hộ Pháp).

Đại hội Long Hoa đã khai diễn và sẽ kết thúc để bắt đầu kỷ nguyên Long Hoa. Đức Phạm Hộ Pháp giải thích trong câu:

*“Thế tiêu luân kỳ Long Hoa trở
“Cù phi hải sụp LÝ thay trời”.*

nghĩa là sau khi thương hải biến tang điền, đại họa nhân loại xảy ra (cù phi hải sụp), thì CHÂN LÝ sẽ ngự trị trong lòng mọi người. Đời sống vật chất tham lam, trụy lạc, vô thần bị hủy diệt, đời sống tinh thần sẽ ngự trị trong nhân loại.

Đức Phật Di Lạc sẽ chủ trì Đại Hội Long Hoa tuyển chọn người hữu phước biết tu hành trở về với Đức Chí Tôn, theo cơ tận độ. Sự kiện này giống như ngày phán xét cuối cùng trong Thánh Kinh Thiên Chúa Giáo.

Theo giáo lý Cao Đài, Đức Phật Di Lạc sẽ là Giáo Tông Vô Vi Đạo Cao Đài thời kỳ tịch đạo Đạo Tâm. Đức Chí Tôn đã dạy: “Nhân loại là một, một về chủng tộc, một về tôn giáo, một về tư tưởng.”

TIÊN TRI CƠ TẬN DIỆT CỦA ĐỨC PHẠM HỘ PHÁP(1956)

“Trận đại chiến kỳ ba không sao tránh khỏi, bị kẹt ở Triều Tiên lần đầu (1949-1953), người Mỹ rất khổ tâm với trận giặc già cù cưa cù nhẵn ấy, nó nuốt không biết bao nhiêu tiền bạc và còn làm tổn hao bao nhiêu xương máu.

Rút được kinh nghiệm, người Mỹ sẽ không để cho con dân mình làm mồi cho súng đạn lâu ngày, và tài chánh phung phí dài hạn, nên các tướng lãnh Mỹ sẽ đánh mau và đánh mạnh. Chiến tranh sẽ vô cùng ác liệt, khí giới tối tân sẽ đem đối chọi khí giới tối tân, chiến sỹ xâu xé với chiến sỹ. Để đương đầu với đám người cuồng nhiệt vì lý tưởng, xem cái chết nhẹ tựa lông hồng, Mỹ sẽ cho quân đội Nhứt đở bộ, đem hết sức mình tác chiến, để đối lấy tự do cơm áo, tha hồ họ sẽ tàn sát, tha hồ họ sẽ phá hoại.

Trước cảnh sụp đổ tang tóc đau thương ấy, Thần Thánh cũng phải châu mày ứa lệ. Nhưng cơ Trời đã định, con người vì quá độc ác, chủ trương mưu sâu kế độc, giết hại lẫn nhau, để tranh đoạt bả vinh hoa, mồi phú quý. Luật sửa phạt không thiên vị một ai, khó mà tránh đặng. Cuộc giết chóc sẽ lan tràn từ Á sang Mỹ với trận bom nguyên tử và khinh khí tích trữ, Nga và Mỹ sẽ hủy diệt các thành phố lớn, các trung tâm kỹ nghệ của đôi phương biến đổi trong chốc lát, những nơi thị tứ phồn thịnh ra bãi tha ma hoang vắng. Các nước nhỏ bị ảnh hưởng lôi cuốn trong chiến tranh cũng đầy đầy tai nạn. Ôi! Còn gì là non loại, còn gì là văn minh, rõ thật là con tận diệt. Sau trận giặc

long trời lở đất ấy, con người còn lại chẳng bao nhiêu, nhưng đó toàn là giống tốt, không tội lỗi, không nhiễm trược trần.

- Vì đã chủ trương một thuyết vô nhân Đạo, làm cho nhơn loại phải khổ đau, sanh linh đồ thán, cang thường xiêu đổ, luân lý ngửa nghiêng, **nước Nga sẽ bị xóa tên trên bản đồ Quốc Tế.**
- Nước Mỹ tuy bị một vết thương rất nặng, nhưng tên tuổi vẫn còn. Các phần tử tinh hoa, ưu tú của Mỹ sẽ noi gương của nước Việt Nam, lập lại một nước Mỹ Đạo đức, nhơn nghĩa. Dân Mỹ sẽ sống một cuộc đời sung túc nhàn lạc, không còn những tham vọng ích kỷ xấu xa nữa.

Tạo hóa đã sắp bày, vì muốn lập lại đời Thánh Đức cho muôn dân hưởng cảnh thái bình, an cư lạc nghiệp, cho nên mới có cơ thường phạt. Thấy rõ chiến tranh là tai hại chừng nào, còn ai điên cuồng gì lại gây ra chiến tranh nữa. Bài học qua rất đắt giá, nhưng nó thức tỉnh được lòng người ít nữa cũng hàng trăm thế kỷ.

HÒA BÌNH Ở ĐỊA CẦU TỪ ĐÂY SẼ ĐƯỢC VĨNH VIỄN

Nhơn loại sẽ tránh được nạn binh đao, một nguơn thanh bình sắp lộ dạng.

AI SẼ LÃNH SỨ MẠNG TIẾN DẪN NĂM CHÂU?

Dân tộc Việt Nam là một dân tộc thấm nhuần Đạo đức từ ngàn xưa, nhờ ảnh hưởng giáo lý của Đức Không Tử, Đức Lão Tử, Đức Thích Ca, Đức Chúa Jê-sus, người Việt có một nền tảng luân lý rất vững chắc, luôn luôn biết thờ Trời kính Phật, sùng bái Thánh, Thần, người Việt còn biết thương yêu đồng loại như anh em một nhà, như con một cha, mà Cha Cả là Đức Thượng Đế.

Mặc dầu có một vài lầm lỗi, nhưng đã biết ăn năn tự hối. Người Việt lo lập công bồi đức, công đức ấy đến hồi đơm bông kết quả, để thưởng công xứng đáng mấy ngàn năm lập quốc, mà không lúc nào được trọn quyền tự chủ. Đức Thượng Đế sẽ ban ơn cho giống Lạc Hồng thấu hồi nguyên vẹn quyền tự chủ của mình. Đức Thượng Đế nhận thấy chí nhẫn nại, lòng đạo đức không đòi đòi, óc thông minh khôn khéo của giống Lạc Hồng, nên ban ơn cho giống dân này lãnh đạo nhơn loại còn sống sót ở Năm Châu, hầu lập lại một xã hội mới, lấy ĐẠO ĐỨC NHƠN NGHĨA làm căn bản, loài người sẽ hưởng một đời sống vui tươi, dưới sự hướng dẫn của nước Việt Nam thuần nhất, nước Việt Nam muôn đời...

THÀNH CÔNG VỚI LẬP TRƯỜNG DÂN TỘC TỰ QUYẾT

Việt Nam sẽ giúp các sắc dân trên mặt đất ứng dụng lập trường ấy cho xứ sở mình, hầu xóa tan những nỗi bất công, buộc ràng áp bức, họ được hưởng một đời sống tự do đầy đủ, vui tươi. Các sắc dân sẽ cảm mến dân tộc Việt Nam, xem người Việt như anh cả. Nhờ đức tính chánh đáng mà Việt Nam cảm hóa được thiên hạ.

- Sau trận đại chiến kỳ ba, hai nước Nga và Mỹ sẽ bị tàn phá tan tành, không còn địa vị nữa.
- Trung Quốc bị các nhà lãnh Đạo Quốc Dân Đảng dắt đi lầm đường lạc lối, phải một thời gian rất lâu mới gây dựng lại được sự nghiệp xưa.
- Còn Nhựt Bản là căn cứ của Mỹ ở Thái Bình Dương, hoàn toàn bị sụp đổ dưới lửa bom mưa đạn.

Chỉ có Việt Nam về mặt Nhơn Đạo thực hiện được chánh nghĩa; về Thiên Đạo được nêu cao nhơn nghĩa, bác ái, đại đồng, thuận thiên lý, hợp nhơn tâm nên nắm giềng mối cho chúng sanh trên mặt địa cầu này đời đời, kiếp kiếp...

HỘ PHÁP

(Ký tên) PHẠM CÔNG TẮC

II. CHIẾN TRANH HẠT NHÂN

Theo như các tiên tri, theo như những nhận xét của các chuyên gia, chiến tranh hạt nhân sẽ xảy ra. Theo ông Thomas, con đường dẫn tới chiến tranh hạt nhân có thể bắt nguồn từ nguyên nhân cố hữu trong các cuộc chiến tranh, đó là sự ngu dốt của con người. Nếu Trung Quốc vẫn hung hăng với các nước láng giềng ở Thái Bình Dương và dấn thân vào một cuộc xung đột với Mỹ trên biển thì chắc chắn Bắc Kinh sẽ thua cuộc. Khi đó, Trung Quốc sẽ phải lựa chọn: đầu hàng vô điều kiện hoặc sử dụng vũ khí hạt nhân để đổi đầu lại với Mỹ. Điều tương tự cũng có thể xảy ra nếu Nga và NATO đối đầu. Ông Thomas cho rằng, trong một cuộc chiến, nếu đã sử dụng vũ khí hạt nhân thì sẽ không bao giờ có người thắng, vì những quốc gia giành chiến thắng cũng sẽ phải trả cái giá ngang ngửa với những quốc gia thất bại.

- **5 địa điểm có thể là nơi khởi phát chiến tranh thế giới thứ ba. Theo đó, Trung Đông, Thổ Nhĩ Kỳ, là những “ứng viên” hàng đầu, nhưng các địa điểm còn lại, trong đó có Biển Đông, cũng tiềm ẩn nguy cơ lớn, đầy bất trắc.**

1. Iran-Israel
2. Thổ Nhĩ Kỳ-Syria
3. Ấn Độ-Trung quốc
4. Bán đảo Triều Tiên
5. Biển Đông

Chiến tranh hạt nhân, hay chiến tranh nguyên tử, là chiến tranh mà trong đó vũ khí hạt nhân được sử dụng. Khác với chiến tranh thông thường, chiến tranh hạt nhân có mức độ và phạm vi phá hủy lớn hơn nhiều và gây những hậu quả lâu dài trong nhiều năm, thậm chí nhiều thập kỷ sau cuộc chiến. Một cuộc chiến tranh hạt nhân trên quy mô lớn có thể dẫn đến sự hủy diệt tất cả các dạng sống trên Trái Đất. Và có thể biến hành tinh xanh của chúng ta trở về thời nguyên thủy, sơ khai.

➤ **Vũ khí hạt nhân: Sức mạnh hay sự hủy diệt?**

Hiện nay, trên toàn thế giới có 9 quốc gia sở hữu vũ khí hạt nhân, với tổng cộng gần 16.000 đầu đạn hạt nhân theo thống kê của Hiệp hội Kiểm soát Vũ khí (ACA).

1. Nga	6. Pakistan
2. Mỹ	7. Ấn Độ
3. Pháp	8. Israel
4. Trung Quốc	9. Triều Tiên
5. Vương quốc Anh	10. Iran?

Hiện tại, cả 9 quốc gia sở hữu vũ khí hạt nhân đều từ chối tham gia chương trình "giải giáp vũ khí hạt nhân" do các nước khác trên thế giới kêu gọi. Với lượng vũ khí hạt nhân trên thế giới tổng cộng là khoảng 16.000 đầu đạn, con số đó đủ để hủy diệt Trái Đất hàng trăm lần.

Bên bờ hủy diệt: Nhiệt độ tại tâm nổ của trái bom nguyên tử nổ ở Nhật bản lên tới **300.000 °C**, thổi bay người và vật không để lại dấu vết, khiến một vùng rộng tới 4,4 km² trở thành hỏa ngục. Bức xạ nhiệt được giải phóng khi bom nguyên tử phát nổ truyền đi xấp xỉ với tốc độ ánh sáng, khiến nhiều nạn nhân bị bỏng nặng dẫn tới tử vong ngay cả khi cách tâm nổ rất xa. Phóng xạ nguyên tử để lại những hậu quả lâu dài cho con người và môi trường xung quanh trong nhiều thế hệ. Chất phóng xạ có thể xuyên qua cơ bắp, tích tụ trong mô xương, phá hủy tế bào sống, phá hủy cấu trúc ADN, gây đột biến gene, ung thư, dị dạng, nhiều loại bệnh quái ác, và di truyền cho

nhiều thế hệ sau. Vụ nổ cũng tạo nên những đám mây khổng lồ hình nấm đội ngược lên không trung và tạo thành bụi phóng xạ theo gió phát tán xa tới vài trăm kilomet biến nhiều nơi thành vùng đất chết. Chúng cũng có thể ngưng tụ lại và tạo nên những trận mưa phóng xạ vô hình. Phóng xạ nguyên tử có thể phá hủy cấu trúc phân tử của bất kể vật chất nào, do vậy khi thực phẩm bị nhiễm phóng xạ nó sẽ biến thành chất cực độc cho con người. Ở cấp độ toàn diện, khi các nước sử dụng với số lượng lớn vũ khí hạt nhân tấn công toàn bộ một quốc gia, bao gồm cả mục tiêu quân sự và dân sự, cuộc tấn công như vậy nhằm phá hủy toàn bộ kết cấu hạ tầng kinh tế, xã hội, quân sự. Nếu xảy ra cuộc chiến hạt nhân trên quy mô toàn diện như thế này thì có thể khiến cho loài người tuyệt chủng. Cường quốc hạt nhân số một càng khiến thế giới lo lắng khi tổng thống Putin có một tuyên bố đầy hiếu chiến trong thông điệp liên bang vào đầu năm 2018. Ông tuyên bố, nếu bị tấn công hạt nhân, Nga cũng sẽ không do dự đáp trả bằng vũ khí hạt nhân. Ông tiết lộ rằng, Nga có nhiều hệ thống tên lửa hạt nhân chiến lược rất tiên tiến. Trong đó có một hệ thống tên lửa đạn đạo liên lục địa, một tên lửa hạt nhân hành trình, cả hai đều có thể nhắm tới bất kỳ mục tiêu nào trên thế giới, rất khó để đánh chặn, thậm chí ngay cả Mỹ cũng khó đối phó. Trước thực tế rằng các cường quốc hạt nhân, bất chấp những bài học về sự hủy diệt trong quá khứ, vẫn đang không ngừng nâng cấp, thay thế và hiện đại hóa kho vũ khí hạt nhân của mình, thì mối lo ngại về thảm họa hạt nhân cho nhân loại hiện nay là rất lớn. Các chuyên gia đã đưa ra những kịch bản khác nhau về nguy cơ xảy ra chiến tranh hạt nhân dẫn đến hủy diệt nhân loại. Theo đó, có thể bắt đầu từ những động thái rất nhỏ, rồi theo hiệu ứng lan truyền sẽ dẫn đến những diễn biến không thể khống chế được một khi vũ khí hạt nhân được “huy động vào cuộc”. Quả bom đáng sợ nhất trong lịch sử cho đến nay là bom nhiệt hạch AN606 có biệt danh "bom Sa hoàng" của Liên-xô. Quả bom này với sức công phá 50 megaton, tương ứng với 50 triệu tấn thuốc nổ TNT, tức là lớn hơn 3.333 lần quả bom ném xuống Hiroshima trong Thế chiến II.

Nếu một cuộc chiến tranh hạt nhân lớn hơn với số lượng bom nhiều hơn, chẳng hạn một cuộc chiến giữa hai siêu cường Nga, Mỹ, mặt trái đất sẽ thay đổi hoặc bị hủy diệt, hàng tỷ người sẽ chết tức khắc, tất cả cơ sở nhà cửa cây cối biến thành tro bụi. Người nào không chết ngay bởi sức công

phá của vũ khí hạt nhân thì cũng sẽ chết nhanh chóng sau đó vì nạn đói, vì tia cực tím và bụi phóng xạ.

Phải luôn luôn cảnh giác với mọi ý nghĩ và tính toán điên rồ của những kẻ cuồng chiến. Nhưng tốt hơn hết là mọi quốc gia hạt nhân, phải sớm đi đến loại bỏ tất cả các kho vũ khí đang tồn tại. Năm 2017, Hiệp ước cấm vũ khí hạt nhân đã được hầu hết các nước thành viên của Liên Hợp Quốc thông qua. Mặc dù vậy, một thế giới không có vũ khí hạt nhân dường như là chuyện khó có khả năng xảy ra. Thế giới ngày càng phức tạp và các cường quốc đều muốn sở hữu chúng như một vũ khí răn đe và tự vệ. Chúng ta chỉ có thể hi vọng rằng, lãnh đạo của các cường quốc hạt nhân đó có thể nhìn vào các bài học trong quá khứ để có những quyết định sáng suốt cho dân tộc mình và nhân loại.

hình internet

TIẾT 4. LỜI DẠY CỦA ĐỨC PHẠM HỘ PHÁP

Đức Chí Tôn đã cho các đảng Thiêng Liêng đầu thai xuống nước Trung Hoa rất nhiều để khai hóa và tạo cho nước này một nền văn minh, triết học nổi tiếng cả 5000 năm nay trên thế giới. Thay vì giúp đỡ nước nhỏ, chánh quyền và quân đội Trung Quốc ý dân số đông, thủ đắc vũ khí hạt nhân, đem quân xâm chiếm đất các nước láng giềng, tạo vũ khí sinh học giết hại loài người, lấy nước sông làm vũ khí bức ép các nước nhỏ... Lưới Trời tuy thưa nhưng khó lọt. Các đế quốc hung hãn đã và sẽ bị các Đảng nhắc nhở theo luật Nhân quả.

Đức Phạm Hộ Pháp cho biết:

“Nói về Trung-Cộng là đứa con cưng của Đức Chí Tôn, nên Đức Chí Tôn mới cho Lão-Tử, Khổng Tử và Mạnh-Tử giảng trần dạy Đạo, làm lành lánh dữ. Nhưng hiện nay Trung-Cộng theo cái thể sắc thủ đắc nguyên tử, sức mạnh là trên hết, tất cả mộng làm bá chủ hoàn cầu. Các con nhớ rằng: dữ tận hiền thăng, mạnh thua yếu được, nhu-nhược trường tồn “xỉ cương tác chiết”. Nhơn-loại trả quả với nhau, các con chịu cái nạn chung, trả từ đời Hồng-Bàng đến giờ. Tổ-phụ ta khi xưa cũng ác tâm lắm, ý mạnh hiếp yếu, diệt chủng những nước yếu hèn

nên phải chịu LUẬT NHƠN QUẢ ngày nay. Bần Đạo lấy làm mừng cho nước Việt-Nam trả hết món nợ tiền khiên mà Tổ-tiên chúng ta vay từ thuở bị nô lệ, nay không còn nô-lệ nữa. Vậy thời oan trái đã trả xong...

Sau này nước Việt-Nam còn sống nhiều nhờ biết chay lạt tu-hành, còn các nước khác chỉ còn sống lưa thưa mà thôi vì họ hành ác chạy đua võ-trang giết người hàng loạt, nên Đức Chí-Tôn mới phạt họ. Đức Chí-Tôn mở Đạo lấy THƯƠNG-YÊU làm gốc: CÔNG-BÌNH, BÁC-ÁI. Ngày nào cả nhân-loại trên mặt địa cầu này biết nhìn nhận Đức Chí-Tôn là Đấng Cha chung thời ngày ấy mới được Hoà-bình vĩnh-cửu.

Tóm lại ai hành ác mặc họ, tin đồ Cao-Đài ráng lo tu, chay lạt, đi cúng hằng ngày, phải nhiều thời, nhiều pháp, nhiều kinh, cầu xin Đức Chí-Tôn giảm tội cho họ. Nếu họ biết ăn năn hối cải mà làm lành lánh dữ, bằng không phải trả giá rất đắt.”

(ĐHP thuyết 15-6-Mậu-Tý 1948)

THAM KHẢO

Thuyết Đạo

Mùi hương trầm

Các bài viết về Đập Tam Hiệp

Phạm Hộ Pháp

Nguyễn Tường Bách

Epoch Times